

17/05/12

ועדה לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם (עוסקים בסייעוד בבתי חולים) התשמ"ט -
1988 ותקנות 15 ו 16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א -
1981

לכבוד

המנהל הכללי של משרד הבריאות

כב' המנהל הכללי,

דין וחשבון לפי תקנה 16 לתקנות בריאות העם
(צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א- 1981

בעניין:

עו"ד שרה שרלב, יחידת הדין המשמעת, לשכת היועצת המשפטית, משרד
הבריאות, ירושלים.

הקובל

נגד

אירנה חיימוב ת.ז. [REDACTED]

הנקבל

1. הקובלנה-

ביום ה- 13/01/2010 הגיש העו"ד שרה שרלב התובעת הראשית ביחידת הדין
המשמעת במשרד הבריאות (להלן - הקובלת), קובלנה למנהל הכללי של משרד
הבריאות (להלן - המנהל) נגד האחות המעשית אירנה חיימוב מס' רישום
ת.ז. [REDACTED] (להלן - הנקבלת), על כי גילתה התנהגות שאינה

הולמת את מקצוע הסיעוד והורשעה בעבירה פלילית כאמור בתקנה 15(1) ו-
(4) לתקנות בריאות העם(צוות סיעודי במרפאות, התשמ"א – 1981 (להלן-
התקנות), לאחר שביום 04/11/2010 הורשעה הנקבלת בתיק פלילי
10141-03-09 בבית המשפט המחוזי בחיפה בעבירות הבאות:
א. התעללות בחסר ישע בניגוד לסעיף 368 ג לחוק העונשין התשל"ז- 1977.
ב. מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין התשל"ז- 1977.
ביום 04/11/2010 ניתן גזר הדין והוטל על הנקבלת העונש הבא: 12 חודשי
מאסר בפועל וכן 15 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים. בנוסף לכך נקבע כי
דבק במעשי הנקבלת קלון.
ביום 31/03/2011 ניתן פסק דין של בית המשפט העליון בערעורה של הנקבלת
תיק ע"פ 8301/10 והערעור התקבל בחלקו כך שתקופת המאסר הופחתה ל- 8
חודשים, יתר רכיבי ההרשעה נותרו על כנם.

2. הוועדה –

מנכ"ל משרד הבריאות מינה אותם כתברי הוועדה שתדון בקובלנה האמורה
בסעיף 1 לעיל (להלן- הקובלנה). הוועדה קיימה 4 דיונים, הראשון ביום
15/01/2012 בו התייצבה הנקבלת, ללא עו"ד. השני ביום 20/02/2012 בו
הנקבלת לא התייצבה לדיון. השלישי ביום 20/03/2012 הנקבלת לא התייצבה
לדיון. הרביעי ביום 22/04/2012 הנקבלת לא התייצבה לדיון. ב"כ הקובל התייצב
בכל ארבעת הדיונים.

3. האירועים שבבקע הקובלנה:

- 3.1 הנקבלת עבדה בתפקיד של אחות מעשית במחלקה 2 במרכז לבריאות
הנפש טירת הכרמל והייתה עובדת ציבור. במלאה תפקיד זה הייתה
הנקבלת אחראית על המטופלים חולי הנפש וחסרי הישע המאושפזים
בבית החולים.
- 3.2 בתאריך שאינו ידוע בין החודשים פברואר-מאי 2008, במהלך עבודתה
של הנקבלת בבית החולים, נעת ששהתה בחדר רחצה עם המטופלת
הקשישה חולת הנפש ס' (להלן- המטופלת) שהייתה במעורמיה,

הנקבלת הושיבה בכוח את המטופלת העירומה על אסלת בית השימוש
תוך שהיא צועקת עליה "שבי".

הנקבלת החלה לרחוץ את המטופלת הישובה על אסלת בית השימוש
וכיוונה אליה זרם מים. המטופלת קראה כי המים חמים ואמרה לנקבלת
"את שורפת אותי" הנקבלת השיבה בגסות: "טוב מאד, שיקח אותך
אלוהים..."

בהמשך חזרה הנקבלת וצעקה על המטופלת "שבי".
המטופלת פנתה אל הנקבלת ושאלה אם ידוע לה שהיא חולת סרטן.
הנקבלת הגיבה בגסות באומרה "טוב מאד", כמו כן הורתה
למטופלת: "תקחי ותנקי את הכוס שלך".

3.3 כאמור לעיל (בפרק הקובלנה) נגד הנקבלת הוגש כתב אישום לבית
המשפט המחוזי בחיפה והיא הורשעה. הנקבלת ערערה לבית המשפט
העליון ותקופת המאסר הופחלה.

4. ההליך לפני הוועדה –

4.1 בישיבתה הראשונה של הוועדה מיום 15/01/2012 הנקבלת הופיעה ללא
עו"ד. לשאלת נציג היועמ"ש מדוע היא לא מיוצגת, הודיעה הנקבלת כי
אין לה אפשרות לממן עו"ד. לדבריה הייתה מעוניינת בייצוג של עו"ד.
חברי הוועדה היו בדיעה כי רצוי שהנקבלת תהיה מיוצגת. ב"כ הקובל
הציע לדחות את הדיון ולאפשר לנקבלת לבדוק אפשרות לקבלת ייצוג
מטעם הסתדרות האחיות לאו גוף אחר, כמו הסנגוריה הציבורית. מאחר
ובדעת הקובל, לאור חומרת העבירות, לדרוש את ביטול רשימה של
הנקבלת הוועדה החליטה לדחות את הדיון ולאפשר לנקבלת לקבל ייצוג.

4.2 הוועדה התכנסה לישיבה שנייה ביום 20/02/2012. בפתח הדיון הודיעה
ב"כ הקובל כי הנקבלת הודיעה לה טלפונית שלא תוכל להופיע לדיון. היא
אומנם פנתה להסתדרות אך טרם השיבו לה בעניין. כמו כן טענה כי לא
קיבלה הזמנה לדיון ולא ידעה כי מתקיים דיון היום. ב"כ הקובל דחתה
טענה זו שכן התאריך לדיון נקבע בנוכחות הנקבלת בישיבה הקודמת וכי

קיבלה, באותו מעמד, הזמנה בכתב בתום הישיבה. לאור זאת ב"כ הקובל בקשה להמשיך את הדיון.

הוועדה החליטה כי הדיון ימשך וב"כ הקובל תטען לגבי כתב הקובלנה וכן לגבי אמצעי המשמעת. בתום הדיון יועבר פרוטוקול הישיבה לנקבלת וייכתב בו שבמידה והנקבלת לא תופיעה לדיון הבא שיקבע, הוועדה תקבל החלטה בהיעדרה.

4.3 טיעוני ב"כ הקובל –

ב"כ הקובל טענה לגבי עובדת הרשעתה של הנקבלת בביהמ"ש המחוזי בעבירות חמורות של התעללות בחסר ישע ובמרמה והפרת אמונים וכן לחומרת העונשים שהוטלו על הנקבלת שכללו מאסר ממושך בפועל, מאסר על תנאי, וכן שנקבע כי בעבירות אלה יש עמן קלון. כמו כן ציינה כי בערעור עליון הופחת עונשה בפועל ל-8 ח' ויתר העונשים נשארו בעינם. הנקבלת התייחסה בגסות, בהתעללות פיזית ומילולית כלפי המטופלת הקשישה, חולת נפש וחולת סרטן. ב"כ הקובל סיפרה שכל האירוע קרה בעקבות תוכנית של כלבוטק בו הוצגה קלטת שבה צולם האירוע עצמו ע"י עובדת בית החולים וכן אירועים נוספים. לפיכך ציינה שאומנם מדובר במקרה אחד המונח לפני הוועדה אך זה "בא על רקע של מקרים נוספים ומבקשת להתייחס לזה לא כמקרה אחד, בודד, אלא של כמה".

ב"כ הקובל הפנתה את הוועדה לסעיף 8 (ב) לגזר הדין של ביהמ"ש המחוזי מפי כבוד השופט עודד גרשון:

"דומה כי אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירות שבהם עסקין. איני מתעלם מכך שעבודתו של הצוות הרפואי בקשישים חולי נפש היא עבודה קשה, מתישה ולעיתים מתסכלת. ברם, הנאשמת כשלה בהתנהגות מבישה, גסה וחסרת חמלה כלפי קשישה חולת נפש, שהייתה מאושפזת במרכז לבריאות הנפש טירת הכרמל במחלקה שבה עבדה הנאשמת, ועל כן הייתה תחת אחריותה. הנאשמת הייתה אמורה לדאוג לבריאות המטופלת, לרווחתה ולטיפול הנאות בה, אך בהתנהגותה, כמפורט בהכרעת הדין, הפרה הנאשמת את

חובותיה כעובדת הציבור ותחת למלא את המשימה שהוטלה עליה התעללה במטופלת, העליבה אותה ופגעה בה".

ב"כ הקובל הפנתה את הוועדה גם לפסה"ד של ביהמ"ש העליון בערעור שהגישה הנקבלת בעמוד 3 לפסה"ד מפי כבוד ההרכב:

"המערערת הופקדת כמטפלת ואחראית על אוכלוסייה של פגועי נפש. המדובר הוא בתפקיד תובעני וקשה הדורש מהממלא אותו לגלות מסירות, אחריות, חמלה וסבלנות. העוסק במלאכה זו ייתקל, לא אחת, בסיטואציות שאינן קלות לעיכול הדורשות תעצומות נפש בהתמודדות עימן. הקשיים המובנים בתפקיד ברורים ואין חולק עליהן. אך באותה מידה צריך להיות ברור כי בקשיים אלו אין משום הצדקה או אמתלה למעשים מן הסוג המיוחסים למערערת."

ב"כ הקובל הוסיפה כי הם רואים בחומרה את התנהגות הנקבלת. בהתנהגות זו פגעה בתדמית המקצוע, פגעה באימון הציבור במקצוע והתגובה המשמעתית לכך צריכה להיות ביטול רשיון הנקבלת לעסוק בסיעוד וזאת גם בשל הצורך להרתיע את האחרים ולקבוע נורמות התנהגות גבוהות לעוסקים בתחום הסיעוד.

ב"כ הקובל ציינה כי הנקבלת הועמדה לדין כעובדת מדינה בביה"ד למשמעת של עובדי המדינה ושם הוטלו עליה אמצעי משמעת של נזיפה חמורה, פיטורים לאלתר, פסילה לצמיתות מכל תפקיד סיעודי או לכל תפקיד של אחות במערכת הבריאות ופסילה לשירות המדינה למשך 5 שנים.

ב"כ הקובל הביאה 3 תקדימים: האחד בעניינה של לובה שמיאלוב המעורבת גם היא במקרה שלפנינו - במקרה זה עדין אין החלטה אם כי הם נוטים להקל בדינה עקב הודאתה בכתב האישום וזאת בניגוד למקרה של הנקבלת בו ביא לא הודתה בכתב האישום. המקרה השני הוא החלטה בעניינה של אחות בשם ליאונורה קורל שקיבלה חודש התלייה והמקרה השלישי החלטה בעניינה של גמזוזי עבד שרשיונו הותלה ל- 10 ימים. לדעת ב"כ הקובל אין ללמוד גזירה שווה משני מקרים אלה:

לאור כל האמור לעיל בקשה ב"כ הקובל לבטל את רשיונה של הנקבלת לעסוק במקצוע הסיעוד.

בתום הישיבה החליטה הוועדה כי לפני שתיתן את החלטתה יש להעביר את הפרוטוקול לנקבלת על מנת שתוכל להגיב עליו ויש לציין בפניה שבמידה והיא לא תופיע לדיון שייקבע, הוועדה תקבל החלטה בהיעדרה.

4.4 הוועדה התכנסה ביום 20/03/2012 לישיבתה השלישית הקובלת נעדרה מהישיבה. חבר הוועדה נעדר מהישיבה, ב"כ הקובל היה נכח. ב"כ הקובל הודיעה לוועדה כי הנקבלת הודיעה לה טלפונית כי לא הצליחה למצוא עו"ד שייצג אותה והיא לא יכולה מבחינה כספית לשכור שירותי עו"ד. הנקבלת שלחה מכתב מיום 18/03/2012, שהוגש לוועדה, בו היא כותבת שאין בידה את האמצעים לשכור עו"ד. היא השתחררה מהכלא ב 08/12/2011 מאז טרם הספיקה להשתקם ולהתפרנס, כמו כן אין בה את תעצומות הנפש לעבור שימוע נוסף ואינה יכולה לעמוד בחוויה הרסנית נוספת של שפיטה. לאור האמור בקשה ב"כ הקובל מהוועדה לקבל החלטה בהיעדרה של הנקבלת וזאת על סמך החומר והטיעונים שהוגשו לוועדה. מאחר וחבר ההרכב לא נכח בישיבה, הוועדה החליטה להתכנס בהרכב מלא ולקבל החלטה בתיק זה.

4.5 הוועדה התכנסה בהרכב מלא בתאריך 22/04/2012. הנקבלת לא התייצבה לדיון. ב"כ הקובל, עו"ד ברג, מסר לוועדה כי בשיחה שקיים עם הנקבלת הודיעה לו כי אין בכוונתה להגיע לדיון משום שהיא במצב נפשי לא טוב, ומשיקולים כלכליים אין באפשרותה לשכור שירותי עו"ד, והיא מבקשת שגניח אותה לנפשה. ב"כ הקובל אמר, לשאלת נציג היועמ"ש, כי הפרוטוקול של הישיבה הקודמת הועבר לידיעת הנקבלת ואף הציג אישור מסירה. ב"כ הקובל חזר על בקשת התביעה שהוועדה תקבל החלטה בהיעדרה של הנקבלת.

לאור האמור לעיל הוועדה החליטה לקבל החלטה בלא נוכחות הנקבלת.

5. דיון והמלצה -

לאחר עיון בחומר שהוגש לוועדה, בכתב הקובלנה, בכתב האישום ובפסקי הדין של ביהמ"ש המחוזי וביהמ"ש העליון ובטיעוני ב"כ הקובל, החליטה הוועדה כי

בהתנהגותה של הנקבלת, כאמור בכתב הקובלנה גילתה הנקבלת התנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסייעוד כאמור בסעיפים 15(1) ו- (4) לתקנות לפיכך החליטה הוועדה להרשיע את הנקבלת בעובדות ובעבירות שיוחסו לה בכתב הקובלנה.

הוועדה רואה בחומרה רבה את התנהגותה של הנקבלת כלפי המטופלת חסרת הישע שהייתה נתונה להשגחתה. הנקבלת התנהגה כלפיה באלימות פיזית קשה ובאלימות מילולית חמורה ומשפילה. הנקבלת פגעה במטופלת הן מבחינה פיזית והן מבחינה נפשית.

בפסה"ד של כבוד השופט גרשון בבה"מ"ש המחוזי אמר בגזר הדין כדלקמן: "איני מתעלם מכך שעבודתו של הצוות הרפואי בקשישים חולי נפש היא עבודה קשה, מתישה ולעיתים מתסכלת. ברם, הנאשמת כשלה בהתנהגות מבישה, גסה וחסרת חמלה כלפי קשישה חולת נפש שהייתה מאושפזת במרכז לבריאות הנפש טירת הכרמל במחלקה שבה עבדה הנאשמת ועל כן הייתה תחת אחריותה. הנאשמת הייתה אמורה לדאוג לבריאות המטופלת, לרווחתה ולטיפול הנאות בה. אך בהתנהגותה, כמפורט בהכרעת הדין, הפרה הנאשמת את חובותיה כעובדת הציבור ותחת למלא את המשימה שהוטלה עליה התעללה במטופלת, העליבה אותה ופגעה בה. בהמשך קבע ביהמ"ש כי התנהגותה של הנאשמת כלפי המטופלת הייתה נלוזה, שדבק בה פגם מוסרי, התנהגות הראויה לכל גנאי. לפיכך קבע ביהמ"ש כי דבק קלון במעשיה."

בפסה"ד של ביהמ"ש העליון נקבע כדלקמן: "המערערת הופקדת כמטפלת ואחראית על אוכלוסייה של פגועי נפש. המדובר הוא בתפקיד תובעני וקשה הדורש מהממלא אותו לגלות מסירות, אחריות, חמלה וסבלנות. העוסק במלאכה זו ייתקל, לא אחת, בסיטואציות שאינן קלות לעיכול הדורשות תעצומות נפש בהתמודדות עימן. הקשיים המובנים בתפקיד ברורים ואין חולק עליהן. אך באותה מידה צריך להיות ברור כי בקשיים אלו אין משום הצדקה או אמתלה למעשים מן הסוג המיוחסים למערערת. אדם שקצה נפשו בעבודתו או שאיננו ניחן באותן תכונות מיוחדות שפורטו לעיל, יואיל ויפנה את מקומו. ביהמ"ש לא יגלה הבנה כלפי מי שבחר להוציא חמתו ותסכולו דווקא על חסר ישע העומד מחוסר אונים למולו. חסרי ישע, ככלל, והקשישים בהם בפרט

תלויים בחסדיהם של המטפלים בהם. פערי הכוחות בינם לבין האחראים עליהם גדולים ובפעמים רבות יתקשו הם בהגשת תלונה או בדיווח על המעשים הנעשים בהם. נוכח חומרתם של המעשים והקלות שבהסתרם מתעצמים בעניינה של עבירת ההתעללות בחסר ישע ע"י אחראי, שיקולי הענישה מסוג הגמול וההרתעה".

בהיותה עובדת מדינה הועמדה הנקבלת לדין משמעתי בפני ביה"ד למשמעת של עובדי המדינה. בגזר הדין שניתן בתיק בד"מ 48/11 בתאריך 09/11/2011 הוזכר פסה"ד של ביהמ"ש המחוזי בחיפה, שדן בתיק דומה בנסיבותיו של אחות מעשית אחרת בביה"ח אשר הורשעה בתקיפה של מטופלת באותו מוסד(ת.פ. 10130-03-03 בעניינה של לובה שמיאלוב).

כבוד השופט גלעד שישב בד"ן כתב:

"התעמרות, הכאה, השפלה, גידוף ורמיסת כבודו של כל אדם הוא מעשה מביש ובזוי הממיט חרפה על עושהו. העבדה שהתנהגות זו בוצעה כלפי קשישה, חולת נפש אשר בערוב ימיה מצאה עצמה מאושפזת במוסד פסיכיאטרי ונתונה לחסדיהם של אחרים מחזקת את המסקנה כי המעשה ראוי לגינוי מוסרי וכי"מכוער" הוא עד מאד. אם לא די בכך מעשה זה בוצע, כאמור, ע"י מי שהייתה אחראית על הטיפול בשישה ולדאבון הלב לא היה איש באותם רגעים שיושיעה. למרבה הצער כל אדם יכול להגיע בערוב ימיו ואף לפני כן, למצבה של מטופלת ולהיות נתון אז לשבט או לחסד בידי מטופליו כשהוא לבד, בודד, משפחתו אינה עמו וכל תארו, מעשיו וכוחו בצעירותו אינם עוד עמו... חברה אשר אינה מכבדת את זקניה, חוליה ותשושי הנפש שלה היא חברה פגומה ועל ביהמ"ש לעשות מעשה כדי שלא ישנה כדבר הזה".

ב- ת.פ. 2184/06 מדינת ישראל נגד יעקב מרגולין עמד כבוד השופט סגל על היזדקקותן הקיומית של חסרי הישע לגורם אחראי שיטפל בהם וידאג לענייניהם השוטפים ולצרכיהם תוך שמירה על כבודם:

"חסרי ישע, הם החוסים, אינם מודעים לעצם קיומן של זכויות יסוד מהן נהנים אנו באשר נלך, עליהן נעמוד בכל תרועה רמה וברוב תוקף. לפיכך, עלולים חסרי הישע להיתפס, בטעות, כמי שמוחלים על זכותם לכבוד, כמי שלכאורה אינם זקוקים לו מבחינה קיומית, ויתור מתוך חוסר מודעות כמובן. הללו אינם מסוגלים לבטא מצוקתם באופן מילולי וקוהרנטי שוטף, מכאן שנשללה מהם היכולת הכה

טריוואלית מבחינתנו, הכה שימושית ויעילה, להציפה ולטפל בה, אם באופן עצמאי או באמצעות אחרים, תוך נקיטת יוזמה ונקיטת אחריות על איכות חייהם. ודוק: לא בכדי נזקקים חסרי הישע לגורם אחראי שיטפל בהם וידאג לענייניהם השוטפים. מדובר בהכרח קייומי בלעדיו אף עלולים חסרי הישע למצוא את מותם מחמת רעב וצמא. בחברה מתוקנת לא מוזנחים חסרי הישע לאנחות כי אם מטופלים במסגרות מקצועיות הולמות, שבכוחן ליתן מענה לצרכיהם המיוחדים".

בבואו לגזור את הדין אמר ביה"ד למשמעת מפיו של כבוד השופט אורי כהן: "חומרת מעשיה של הנאשמת (הנקבלת בעינינו) זועקים מעצם אופיים. למותר לציין כי הרמת יד על מטופל או התעמרות בו היא תופעה פסולה מעיקרה ואין לה מקום במערכת הבריאות ובחברה בכלל. הפגיעה שפגעה הנאשמת במטופלת לא הייתה פגיעה גופנית בלבד, אלא רמיסה של רגשותיה וכבודה, ויש בה לערער לחלוטין את האימון שנותן הציבור המפקיד את הזקוק לטיפול בידי רשויות הבריאות. מעשים אלה מצדיקים פיטוריה של הנאשמת משירות המדינה ופסילתה לצמיתות לעבודה סיעודית".

ביה"ד גזר על הנאשמת את העונשים כדלקמן: חיפה חמורה, פיטורין לאלתר, פסילה לצמיתות לכל תפקיד סיעודי ולכל תפקיד של אחות במערכת הבריאות, פסילה לשירות המדינה למשך 5 שנים.

מאחר והנקבלת לא הופיעה לדיונים ודבריה לא נשמעו, הוועדה תהיה לה לפה. הוועדה עיינה בתשומת לב באמור בתזכיר המבחן כפי שהובא בגזר הדין של ביהמ"ש המחוזי ורשמה לפניה את האמור בו:

"הנאשמת הינה אישה ילידת 1962 ללא הרשעות קודמות. מתזכיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת הינה גרושה ואם לשני בנים. בנה הצעיר, בן 26 אשר נפצע לפני כ- 7 שנים בפעולת איבה, מתגורר עמה בשכירות במושב מגדים. עד להשעייתה מעבודתה בבית החולים עבדה הנאשמת במשך כ- 19 שנים כאחות מעשית בבית החולים וכן עבדה לסירוגין כמתורגמנית לשפת הסימנים.

קצינת המבחן גב' איריס שרון ציינה בתזכירה כי בדוחות שהציגה הנאשמת בפניה סוכם הערכות עובד תקופתיות שנעשו במהלך שנות עבודתה של הנאשמת ושם צוין כי הנאשמת היא אישיות נעימה, יוזמת ויעילה וכן צוינה

דאגתה לרווחת החולים בכל הנוגע למזון, ביגוד, טיפוח והגיינה. כמו כן צויינה תרומתה לגיבוש הצוות והתמקצעותם בתכנים טיפוליים לשיפור השירות. קצינת המבחן הוסיפה כי הנאשמת הצהירה על לקיחת אחריות.

הנאשמת הגישה לביהמ"ש מכתב של הוועדה הרפואית של המוסד לביטוח לאומי, ממנו עולה כי לבנה של הנאשמת נקבעה נכות צמיתה בשיעור של 42 אחוזים. וכן הוגשו מוצגים אחרים מהם עולה כי אמה של הנאשמת הינה חרשת וכי אביה של הנאשמת סובל מבעיות בריאות שונות.

הוועדה רשמה לפניה גם את טיעוני הסנגורית: "הנאשמת היא אישה גרושה, אם לשני בנים שהצעיר שבהם נפגע באופן קשה ביותר באוטובוס קו 37. הוא היה במצב אנוש ויצא מכלל סכנה לאחר חודשים של אישפוז. הנאשמת גם מטופלת בהוריה הקשישים הסובלים מליקויי שמיעה, חרשים המבינים רק את שפת הסימנים. לטענתה הורי הנאשמת עלו ארצה בעקבותיה והיא זו שמשמשת להם אמצעי לתקשור עם העולם החיצון ובלעדיה אין מי שיעזור. עו"ד אולמן טענה כי הנאשמת הושעתה מהעבודה ולמדה את הלכה. יש לזכור, טענה הסנגורית, כי עבודה עם קשישים אינה עבודה קלה והנאשמת עבדה כ- 19 שנים בעבודה האמורה לשביעות רצון הממונים אליה ולכן יש לראות את הפרשה שנידונה כאן כמעידה חד פעמית."

הוועדה שקלה מחד, את הרשעתה של הנקבלת בערכאות המשפט, את דברי השופטים בערכאות השונות, את הקלון במעשיה, את התנהגותה וחומרת מעשיה אשר יש בהם כדי לפגוע באימון הציבור במקצוע הסיעוד, ואת הצורך להטיל עונשים מרתיעים בכדי להרתיע עובדי סיעוד אחרים מהתנהגות משפילה ואלימה ולקבוע נורמות התנהגות ראויות למגזר זה.

מאידך לקחה הוועדה בחשבון לקולה את האמור בתזכיר המבחן, את התנהגותה המקצועית הטובה, את מצבה הסוציו אקונומי ומצבם הרפואי של בנה והוריה.

לאור השיקולים אותם שקלנו, כאמור לעיל, אנו ממליצים בפניך להתלות את רשיונה של הנקבלת לתקופה של 10 שנים.

גב' פזית עזורי

יו"ר

מר שאול סקיף

חבר

יגאל חיות, עו"ד

מציג היועץ המשפטי לממשלה

18-JUL-2008 00:34 From:

To: 7025657799

P.1/11

יגאל חיות, עו"ד
נציג היועץ המשפטי לממשלה

מר שאול סקיף
חבר

גב' פדית עזורי
יו"ר